

Το κυνήγι των τρολ

Τις τελευταίες μέρες συζητιέται στο Ηνωμένο Βασίλειο η αύξηση της ποινής ενάντια στα τρολ του διαδικτύου. Η ποινή μέχρι τώρα έφτανε τους έξι μήνες φυλάκισης σύμφωνα με το νόμο περί κακόβουλης επικοινωνίας ([Malicious Communications Act](#)) και τώρα οι άγγλοι νομοθέτες προτείνουν να φτάσει τα δύο χρόνια. Αφορμή για αυτές τις συζητήσεις είναι διάφορα περιστατικά που έχουν προκύψει τον τελευταίο καιρό στο διαδίκτυο.

Πριν περίπου 20 μέρες και με αφορμή το άνοιγμα της υπόθεσης της Madeleine Mc Cann που απήχθη στην Πορτογαλία πριν κάποια χρόνια, το Sky News και πιο συγκεκριμένα ο ρεπόρτερ του, Martin Brunt, έψαξε και βρήκε μια 63χρονή η οποία σύμφωνα με τους ίδιους ήταν ένα από τα τρολ που επιτίθονταν στην οικογένεια Mc Cann με το ψευδώνυμο @sweepyface.

Η 63χρονή Brenda Leyland βγαίνοντας από το σπίτι της στο Lancashire, προσεγγίστηκε από τον Brunt και παραδέχτηκε μπροστά στην κάμερα πως της ανήκει ο λογαριασμός @sweepyface. Όταν ο δημοσιογράφος τη ρώτησε γιατί επιτίθεται στην οικογένεια Mc Cann , εκείνη απάντησε «Έχω το δικαίωμα να το κάνω».

sweepyface

@sweepyface

Follow

#mccann To Kate and Gerry, you will be hated by millions for the rest of your miserable, evil, conniving lives, have a nice day !

Reply Retweet Favorite More

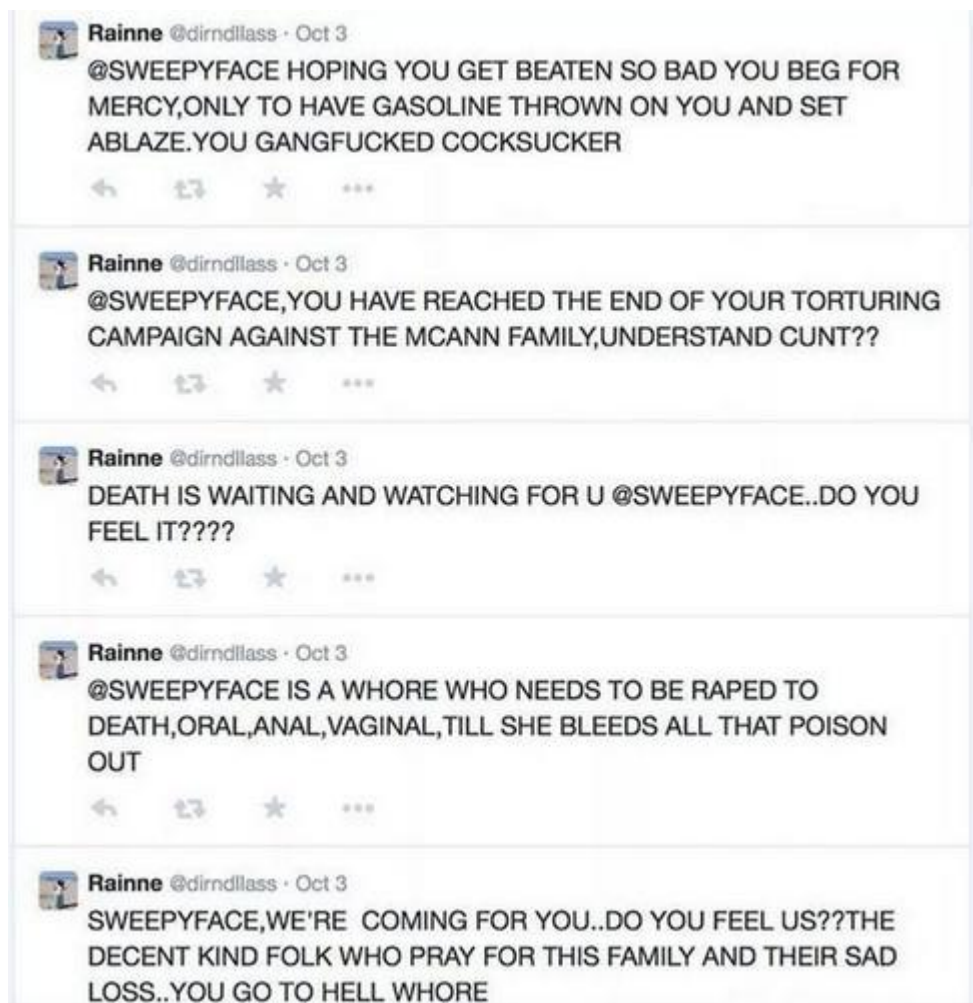
FAVORITE

1

6:03 AM - 29 Jun 2014

Το βίντεο με τις δηλώσεις της Leyland έπαιξε σε όλα τα μεγάλα διαδικτυακά κανάλια με αποτέλεσμα ο λογαριασμός @sweepyface να έχει πλέον πρόσωπο, ηλικία και τόπο κατοικίας. Την επόμενη μέρα η Leyland εξαφανίστηκε από το σπίτι της και λίγες ώρες αργότερα βρέθηκε νεκρή σε ένα ξενοδοχείο. Τις πρώτες ώρες μετά την αναγγελία του θανάτου της δημιουργήθηκε το #martinbrunt (είναι το όνομα του δημοσιογράφου από το Sky News) που γράφτηκαν εκατοντάδες τουίτς σχετικά με τις επιπτώσεις που είχε η αποκάλυψη της ταυτότητας της καθώς και η «ανάκριση» της Leyland από τον Brunt.

Πολλοί έγραφαν πως η @sweepyface είχε επανειλημμένα γράψει στο τουίτερ τις τελευταίες 3 μέρες της ζωής της ότι παρακολουθείται από τον Brunt, ενώ άλλοι ανέβαζαν φωτογραφίες με διαλόγους άλλων λογαριασμών που επιτίθονταν στην @sweepyface λόγω της στάσης της προς την οικογένεια Mc Cann. Αυτές οι φωτογραφίες αποκαλύπτουν πως και η ίδια ήταν συχνά θύμα της ίδιας συμπεριφοράς που την κατηγορούν.

Άλλοι αναρωτιούνται αν το να έχεις διαφορετική άποψη για κάτι (όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση για την υπόθεση Mc Cann) είναι αρκετό για να μπει στο στόχαστρο των Media και τελικά να φτάσεις ως την αυτοκτονία. Τα περισσότερα τουίτς που γράφτηκαν για το θέμα ζητούσαν από το Sky News να απολύσει τον δημοσιογράφο και να ζητήσουν δημόσια συγνώμη για τη στάση που κράτησαν πριν και μετά το θάνατο της Leyland.

Την υπόθεση της Leyland ακολούθησε αυτή του μοντέλου και κόρη των διάσημων Άγγλων παρουσιαστών Richard & Judy, Chloe Madeley. Η Madeley δέχτηκε διάφορες διαδικτυακές απειλές μετά την υποστήριξη που έδειξε στη μητέρα της στο τουίτερ. Η γνωστή τηλεοπτική παρουσιάστρια Judy Finnigan και μητέρα της Chloe Madeley υποστήριξε δημόσια την απελευθέρωση του ποδοσφαιριστή Ched Evans, ο οποίος εξέτισε τη μισή ποινή του (2,5 από 5 χρόνια) μετά από την κατηγορία για το βιασμό μιας 19χρονης. Η Finnigan σχολίασε πως ο Evans θα έπρεπε να

μπορέσει να συνεχίσει την καριέρα του ως ποδοσφαιριστής μιας και δεν κατηγορήθηκε ποτέ πως προκάλεσε κάποια σωματική βλάβη στην 19χρονή κοπέλα. Λίγο αργότερα, η Chloe Madeley, υποστήριξε στο τουίτερ τα σχόλια της μητέρα της και τότε η ίδια άρχισε να δέχεται επίθεση για τη στάση της.

Με αφορμή το τελευταίο, ο Υπουργός Δικαιοσύνης Chris Grayling δήλωσε ότι «Τα διαδικτυακά τρολ είναι κάποιοι δειλοί που δηλητηριάζουν τη ζωή μας σε εθνικό επίπεδο» θέλοντας να υποστηρίξει την πρόταση για αύξηση των ποινών τους στο δικαστήριο.

Διαβάζοντας τις δηλώσεις του Grayling αναρωτιέμαι που σταματά η ελευθερία του λόγου και που ξεκινά η λεκτική κακοποίηση και η επίθεση; Διαφέρουν και θα έπρεπε να διαφέρουν οι τρόποι με τους οποίους κανείς ορίζει την ελευθερία του λόγου και την επίθεση στο διαδίκτυο και την πραγματική ζωή;

Ποιος ορίζει και ποιος θα έπρεπε να ορίσει σε ποιο σημείο η αντιπαράθεση γίνεται επίθεση; Ισχύουν και θα έπρεπε να ισχύουν οι ίδιοι όροι στο διαδίκτυο με την πραγματική ζωή; Και αν ναι γιατί τότε να μιλάμε για το διαδίκτυο ως κάτι μη-πραγματικό;